

pæisk industri ikke længere har nogen interesse i at bremse et forbud mod PCP?»

Begrundelse

Verdensproduktionen af PCP ligger på mellem 25.000 og 30.000 t om året. I dag er de store producenter placeret i USA, men så sent som i 1978 var det tyske firma Dynamit Nobel verdens største producent. Med baggrund i en stigende erkendelse af miljøproblemerne med PCP indledte de tyske myndigheder forhandlinger med de tyske producenter af træbeskyttelsesmidler, hvilket resulterede i et ophør i brugen af PCP i 1985. Tyskland har senere fået EU-godkendt et totalforbud mod brugen af PCP. Siden 1992 er al produktion af PCP ophørt i EU, idet firmaet Rhone-Poulenc som det sidste EU-firma indstillede sine aktiviteter på området dette år. Det er således nærliggende at slutte, at når Kommissionen nu accepterer, at det tyske forbud udvides til også at gælde i Danmark, er det, fordi der ikke længere er nogen europæiske firmaer til at rejse sagen for EF-Domstolen.

Svar (5/3 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Kommissionen traf den 26. februar 1996 beslutning om at bekræfte de bestemmelser vedrørende PCP, som Danmark havde meddelt Kommissionen i medfør af art. 100 A, stk. 4. Kopi af Kommissionens beslutning, der vil blive offentliggjort i EF-Tidende, vedlægges. (Ikke optrykt her). Sagen viser, at Danmark i det konkrete tilfælde har kunnet redegøre tilstrækkelig overbevisende for, at der foreligger vigtige behov i art. 100 A, stk. 4's forstand.

Spm. nr. S 1554

Til udenrigsministeren (28/2 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er det korrekt, at USA ikke har ønsket, at nogen dansk journalist skulle retsforfølges i sagen om H.C. Hansen-papiret?«

Begrundelse

Politikeren skriver den 28. februar 1996 i en ledende artikel om den groteske offensiv, som Rigsarkivet og Udenrigsministeriet har indledt for at forsvare den lukkede praksis i dansk arkivlovgivning. Politikeren betegner Rigsarkivet og Udenrigsministeriet som »de mest ihærdige strammere i så henseende«.

Der er næppe tvivl om, at sagen mod Poul Brink skal ses som et modspil mod pressens og offentlighedens ønske om øget åbenhed og en markering over for pressen om, at øget offentlig indsigt ikke er regeringens ønske og vil blive forsøgt hindret med alle midler, herunder også slag under bælttestedet.

Ifølge Berlingske Tidende den 28. februar 1996 har en velunderrettet kilde oplyst, at USA ikke har lagt pres på Danmark for at få anmeldt Poul Brink. Ifølge Kristeligt Dagblad den 28. februar 1996 har ambassaderåd ved den amerikanske ambassade i København, Stephan Strain, tilkendegivet, at USA ikke har givet udtryk for, at nogen burde retsforfølges.

Sagen tyder på, at den danske regering vil bruge USA's henvendelse som påskud til at starte en grotesk sag. Politikens lederskribent skriver i forbindelse med regeringens lukkede linje: »De amerikanske arkiver viser, at offensive atombevæbnede fly var til stede på Grønland – og at det var danskerne, som ville holde sagen hemmelig. Det var bare praktisk at påberåbe sig hensynet til USA og ellers holde tand for tunge.«

Svar (7/3 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Fra amerikansk side henledte man Udenrigsministeriets opmærksomhed på, at en dansk journalist havde distribueret kopier af højt klassificeret materiale. Udenrigsministeriet rettede i opfølgning heraf henvendelse til Kulturministeriet, under hvem Rigsarkivet henhører.

Rigsarkivet administrerer arkivloven og har foretaget politianmeldelse.

Der er således ikke tale om, at USA har lagt pres på Danmark. USA har derimod udtrykt undren over, at den slags papirer kunne flyde rundt. En undren, som Udenrigsministeriet kunne dele. Derfor rettede Udenrigsministeriet henvendelse til Kulturministeriet.